

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XII. Excisae Lindae, & patibuli in ejus loco erecti author, miro & repentino supplicio divinitus castigatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

rum nundinentur ; vel denique ovillam, ut de
 Christus ipse vaticinatus est, pellem lupis præce-
 dant : nos illis paucissima, cum S. Augustino lib.
 contra Petilianum (a) & Epist. 48. ad Vincentium
 hoc loco reponemus. *Savire vos nolle dicitis, ego
 posse arbitror. Vbi enim potuistis, & non fecistis!* Inde op-
 ditis, quod plura faceretis, si possetis. Et fecerunt, si qua-
 do potuerunt; uti vel in cæde Nicolai Ruscæ Sond-
 ensis, apud Rhætos Archipresbyteri, Anno M.
 xviii. patuit. De qua præstat adire Fridericum Fe-
 nerum Suffraganeum Bambergensem libro I. cap.
 Palmæ triumphalis. Ego in rem præsentem addi-
 ro, quod amicus, Burmio ad me 3. Januarii præsentis
 Anni 1656. peregrinationem suam pertexens, scribit
 Tirolim, inquit ille, à Grisonibus, post Toyveis una diste-
 minat fossa. *Fines Tirolenses erectam habent Crucem,
 adverso Grisones ex opposito Crucis in suis finibus habent
 erectum patibulum.* Hoc nimirum insigne ac monu-
 mentum est Evangelii prædicantici.

CAPUT XII.

Excisæ Lindæ, & Patibuli in ejus loco erecti author, miro, & re-
 no supplicio divinitus castigatus.

Vetus est verbum, etiam Plutarcho usurpatum
serò molas Deorum molere; quia laneos, ut alii
 verbum tert, *Dii habent pedes.* Plerumque enim
 dicta divina seriùs multò, quàm mererentur, imp-
 tangit. Evenit tamen interdum etiam id, quod
 rarius (b) canit:

*Rarò antecedentem scelestum
 Deseruit pede pana claudo.*

(a) cap. 83. (b) lib. 3. ode 2.

Quod cum cæteris soleat accidere, tum iis maximè, qui vel sacrilegis manibus Tempia, vel impiis dogmatibus Ecclesiam DEI polluerunt. Ut enim Heliodorus, in ipso sacrilegii æstu, atque loco, pænas dependit (a) & multis flagellatus in terram cecidit; ita plerique hæresiarcharum, acceleratis, et jam in hac vita, castigati sunt suppliciiis. *Simon ille Magus*, non tam alis, quàm vano auræ popularis vento, juxta ac dæmonum operâ, in sublime elatus, ad orationem Simonis Petri, Apostolorum Principis, collapsus ad terram cecidit; vel potius ad illam à Christo excitatam Ecclesiæ Petram collisus, fractis primum tibiis, magna cum ignominia mox obiit, teste Arnobio (b) contra Gentes. *Arrius* disputationis causâ ad Ecclesiam progressus, ex itinere, levandi ventris causâ secessit, & S. Athanasio orat. 1. contra Arrianos teste, animam simul cum visceribus, in latrinam effudit. Nestorius, Evagrio teste (c) miserimè interiit, impiâ linguâ à vermibus fædè corrosâ. Quid aliis horum similibus evenerit, apud Bellarminum libro 4. de Ecclesia (d) videri potest. Ut istorum numero atque collegio accenseretur impiissimus Lindæ Marianæ vastator, divinæ placitum fuit providentiæ, simul & justitiæ; neque enim deseruit scelestum pede pana claudo. Eodem propè momento, quo erectâ ad Lindam Furcâ & patibulario in eadem suffixo, de sacello, hoc est, de illa Deiparæ Regia, de quæ ipsa Deipara, ut sibi videbatur, jam victor, elatâ illâ mole, quasi curru quodam triumphali, in aëra sibi visus est evehi, divina

O 5

de ho-

(a) 2. Machab. 3. 25. (b) lib. 2. (c) lib. 1. cap. 7. (d) cap. 17.

de homine impio Nemesis, uti par erat, triumphavit. Rem diuturno, & constante omnium sermone firmatam, Ciaritius ex fide hunc in modum (a) percenset: Degebat tum Praefecti illius filius in Gallia, Regumque militaribus ordinibus adscriptus stipendia merebat; cum pater in D. Virginem Lindensem omne genus impietatum exerceret. Accidit verò, justo DEI iudicio, quamvis occulte, ut iuvenis castrensi licentiâ, enorme quoddam facinus committeret. Raptus, Tribuno sistitur, obnoxius crimini conuocatur, & funis nodo eliso gutture, infami arbori miserè templò appenditur. Et quò certius acriusq; divina indignationis, in patrem sacrilegum, liqueret esse telum; eodem planè die, eodemque tempore, filium infamè carnificum manu evectum perdidit; quo ipse sacrum hunc Divae Virginis locum, patibulari furca violaverat, & ferali hominum morte incessaverat. Non longè post, perferuntur ad illum ex Gallia litera de probroso filii interitu nuntiantes. Ille maximo dolore & luctu auctens, qui paulò antè superbo elatus colorem quasi DEO triumphato, Beataque Virgine Matre ad vitam ductus, incesserat; iam humi stratus, tristem domum fortunam, & sempiternum dedecus, ex illatibili filii morte lugere compellitur. Hocque illi cor mastum, violentè irrequietius cruentavit; quòd (cum dies computat & horarum momenta componit) reperisset, eodem omnino die, eodemque temporis articulo, filium patibulari morte multatum, quo ipse piaculari cruce locum sacrum Matris Linda contaminavisset. Lenta quidem esse solet divina vindicta; at tarditatem, gravitate supplicii pensare conuocavit. In hoc præpropèra fuit; cum in scelestum recenti aditum crimine furentem, tam atrociter desavierit, pondusque supplicii

(a) pag. A 8.

supplicio addiderit, ut extincto filio, quem unicum suscep-
erat, omni quoque generis propagatione sit orbat. Docu-
mentum mortalibus, ne licenter aded, impunitatis spe, in
DEUM caligine Reginam bacchari pergant. Quam ista ex
vero sint à Ciaritio narrata, constare vel inde potest,
quod infame illud patibulum, quemadmodum præ-
ter spem, apud Lindam subito apparuit, ita videri
postmodum subito desit. Quippe Præfectus Neme-
sin illam expertus, ac, ne quid insuper gravius in se
designaretur, veritus, amoliendum inde quantocyus
curavit. Qua etiam de re, juvat eundem audire nar-
rantem Ciaritium. Quandoque felicior est peccator, si ce-
leri pena percellatur: in se nimirum descendit; & aut pe-
nitus criminosa vitæ labem deserit; aut minimum remissius
delinquendo insanit. Istud hic factum advertite. Non ejecit
sanæ sacri loci temerator ex animo virus illud, quo turgi-
dus, tam horrendo se facinorum reatu impiaverat; tamen
pudenda filii morte emendatus, mentisque lemmi restitutus,
atque metuens, ne graviora caelestis iracundia supplicia in
se concitaret, funestum illud patibulum evelli, & quanto-
cyus è loco sacro abiici gemebundus mandavit. Ita pisca-
tor hic lapuit ictus: ita plurimi alii, ut suo referemus
loco, facti sunt meliores pl. igitur Phryges.

CAPUT XIII.

Prædicantes, & quidam alii, de vicino Ducatu insolentiores, cultum
divinum in deserto Lindæ loco impedire nequidquam
conati.

Castigato ad eum, qui dictus est, modum, Ra-
stemburgensi Præfecto, poterant imò debebant,
exemplo illius sapere alii, uti diximus, Phryges. Et sa-
puit-